

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

Ha te is...

És monda neki Bárák: — Ha velem jössz elmegyek, de ha nem jössz el velem én sem megyek. (Bir. 4. 8.)

Évezredekkel ezelőt hangzottak el e szavak és mégis mily ismerősen csengenek. Izrael népének Kanaán királya Jábin ellen kellett kivonulni. Az Ur Deborán, Izrael nőbiráján keresztül Bárákot szemelte ki annak a tízezer harcosnak élére, mely hívatta volt Isten népét a kanaán rabigától megszabadítani. Debora közölte e fontos, komoly és szent megbízást Bárákkal és ő akkor mondja e fenti szavakat: — Ha velem jössz, elmegyek. — Milyen sokszor találkozunk a hívő életben a fenti feltétellel. Ha te is velem jössz, elmegyek. — Ha te adsz, én is. — Ha te csinálsz, én is. — Ha te nem, én sem. — Egymástól teszik függővé a hitben való haladást, vagy megállást. Hány-szor halljuk e sovány, vérszegény kifogást: Akartam menni az istentiszteletre, de a szomszédom nem jött, hát otthon maradtam. Milyen szomorú, ha valaki a szomszédtól egy másik testvértől, rokontól és nem a benső szent vágytól hajtva akarja megharcolni a hit harcát és nem az Urat, hanem az emberekre tekint. A világ mennyire iparkodik egymást megelőzni és egymás mellőzését, legyürését tartja dicsőségnek. Egy jó üzlet reményében bezzeg nem várakozik a másikra, hanem kezdeményez. Gondoljunk a divatra. Annál nagyobb a siker, a hatás, mennél újabb és még más nem hordja. Hogy sietnek maguktól az emberek, — ha nem jössz, hát itt hagylak — jelszóval a moziba, a meccsre, hogy „jó helyet” kapjanak. A világ fiai etéren bölcsőbbek Isten gyermekeinél, vagy azoknál, kiknek lelkét az Ur megérintette. A világ a másiktól függetlenül rohan célját elérni, míg egy-egy közösség barátai, látogatói, sőt nem egyszer tagjai is másra várnak, mástól kívánják a kezdeményezést.

Bárák feltételt szabott: Ha velem jössz, el-

megyek, de ha nem jössz el velem, én sem megyek. És mi lett e feltétel következménye? Olvasd csak tovább: Elmenni elmegyek veled, csak hogy nem a tied lesz a dicsőség az utban. ... Nem a tied, mert nem magad indultál, hanem máshoz kötötted magad. Talán te is sokszor gondolkozol így Bárákhhoz hasonlóan? Elmegyek, ha te is mégy. Énekelek, ha te is énekelsz. Ne bánts meg a téged hívó vagy küldő isteni indítást azzal, hogy nem engedelmessz annak, hanem emberekre nézel. Ha te még másoktól várod a buzdítást, akkor még bent a szived mélyén, nem támadt fel a vágy a hitnek igaz, nemes harcát megharcolni. Azután felelj őszintén. Ha azt mondanák neked, hogy minden alkalommal kapsz száz pengőt, ha pontosan elmégy az isteni tiszteletre, vajjon akkor is azt mondanád, — ha ő is jön? Bizonyos, hogy száz ember közül kilencvenöt nem mondanád, hogy — nem megyek, mert a másik sem jön, hanem mással mit sem törődve sietne, hogy a hasznát megszerezze és te is alighanem ahhoz a bizonyos kilencvenöthöz tartoznál. De mit mond az Ur? Nem több-e a lélek, mint a test?

Elmegyek veled, csak hogy nem a tied a dicsőség az utban, — feleli Debora. — Nem a te érdemed. És így van a lelkiéletben is. Ha te máshoz kötöd a lelkiéleted kiélését, vajjon mi érdemed van neked? Bármit teszünk, haszontalan szolgálak vagyunk — mondja az Ur Jézus, — mert csak azt cselekedtük, amit cselekednünk kellett. És még ezt a csekély szolgálatot sem akarnánk önállóan végezni, hanem más segítségére, jelenlétére, és társaságára számítunk.

Kedves lélek, ha a te elved is az volt, ami Báráké. Ha nem jössz, nem megyek, úgy szeretettel kérlek függetlenítsd magadat a hitéletben az emberi véleménytől, nézettől és társaságtól. Legyen neked elég az Ur Jézus kegyelme, szeretete és az Ő jelenléte. Lelki győzelmeidhez, ne emberektől várd a segítséget és oltalmat, emberektől, kik maguk is mind szegény, nyavalyás, az Ur kegyelmére szoruló és

Tartalom:

1. Ha te is... (I. j.) — 2. A nagy király paráznsága. (I. j.) — 3. Miért nyomorog? — 4. Az élet célja. (H. L.) — 5. A szeretet hatalma. — 6. Az önzés bére. — 7. Az összehasonlítás. — 8. Ahogyan egy gyülekezet növekszik. — 9. Ifjuság. (H. H.) — 10. Methodizmus. — 11. A kiadóhivatal az olvasóhoz. — 12. Hírek a nagyvilágból. — 13. Szerkesztői üzenetek. — 14. Irodalom. — 15. Hol és mikor tartunk istentisztelete?

abból élő teremtményei Istennek, hanem magától az Erőforrástól, Jézustól ki maga ígérte meg szent jelenlétét, társaságát és segítségét és kell-e ennél erősebb, hatalmasabb segítség?

(I. j.)

A nagy király paráznasága.

LIEBSTÖCKL J.

Lőn pedig az esztendő fordulásakor, mikor a királyok hadba szoktak menni, elküldé Dávid Joábot és az ő szolgáit övele és mind az egész Izraelt, hogy elveszessék az Ammon fiait és megszállják Rabba városát: Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. És lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ő ágyából és a királyi palota tetején sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, ki igen szép termelű vala. És elküldé Dávid és tudakozódék az asszony felől és monda egy ember: — Nem de nem ez-e Belhsabe, Eliámnak leánya, a Hilleus Uriás felesége? Akkor köveket küldé Dávid és elhozatá őt: ki beméne ő hozzá és vele hála, mikor az ő tisztátalanságából megtisztult és annakutána visszaméne az ő házához. És fogada méhében az asszony és elküldvén, megizené Dávidnak ilyen szóval: — Teherbe estem. Akkor Dávid izene Joábnak: Küld haza hozzám a Hilleus Uriást: és elküldé Joáb Uriást Dávidhoz.

(Sám. II. 11, 1—6.)

Dávid király egyszer nem ment a harcba, hanem Joábot küldte az ammoniták ellen és ezt az otthon maradását drága áron kellett neki megfizetni.

* * *

A nagy király, még odáig jutott, hogy a Jeruzsálemi palotában pihenőre tért, sok küzdelmeken, harcokon, üldöztetéseken és megpróbáltatásokon ment keresztül. Élete harc és nyomoruság volt. Egyszerű táplálékához is csak nehezen jutott és azt a néhány órát, melyet a küzdelmek között magának szakítani tudott, még azt sem fölthette boldog, nyugodt biztonságban, mert hol harcolni kellett, hol Saul elől menekülni. De ez a nyomoruság áldására vált és a megpróbáltatásokon keresztül lett alkalmas a trónra. De most otthon maradt. Hogy miért, — nem tudjuk. De tény, hogy mivel nem ment a harcba, sokkal nagyobb nehézségekbe és bajokba keveredett, mintha a legnagyobb ütközetekben lett volna. A hívő ember életében így van ez ma is. Aki a harc alól kibújik, az más oldalról sokkal nagyobb veszélybe kerülhet. Dávidnak most nem külső ellenséggel gyűlt meg a baja, hanem belül a szívében a tisztátalan indulatok és érzelmek lázadtak fel, hogy váratlan támadásukkal le-

győzzék a hős királyt, aki külső ellenségen annyi diadalt aratott. Mi a külső ellenséget sokszor olyan fölösleges nyűgnek, tehernek tekintjük. Egy-egy küzdelmet a kenyérért, harcot a családban, a gyülekezetben, elhordozását egy-egy nehéz léleknek, lemondani valamiről, amit szeretnénk, szomorú és természetünkkel ellenséges állapotnak tekintenénk, pedig még a külső ellenségeinkkel harcolunk, addig a belső ellenségnek, — önmagunknak — nincs ereje a lázadásra. Egy napi munkában, vagy gondokban elfáradt és nélkülözésekben küzdő embernek nincsen kedve kötekedni, csipkeledni, tisztátalan gondolatokkal foglalkozni. Mig a közösségben vagy a családi bajok között keserű könnyeken keresztül érezzük, hogy milyen nehezen bírjuk a terhet, nincs kedvünk sétálni és öntelt büszkeségben hűsölni. Még Dávid harcolt, nem volt ideje, hogy szemeit fürdőző asszonyon legelesse és kedve, hogy szennyes vágyakat támasszon szívében. Becsüld meg kedves lélek a harcokat, bajokat amelyek miatt úgy éreznéd, hogy eddig mértéken felül szenvedtél, mert ha ezek nem volnának és időd volna a kedvtelő sétákra, mennyi belső ellenség keserítené életedet. Ha nincs küzdelem életünkben, akkor a jólét és vélt biztonság idejen olyankor jön egy támadás, amikor nem is gondolnánk. Légy, kedves lélek mindig elfoglalva és gyermekeidet is így neveld, akkor a külső fáradalmak és harcok idején nem lesz alkalma a gonosznak a belső emberben egy ilyen váratlan támadásra.

Ime egy egyszerű esti sétának milyen szomorú következményei lettek. Sokszor nagyon csekély ok, vagy alkalom elég ahhoz, hogy a magunk kárán tapasztaljuk, hogy a gogosz pompásan megtudja választani az időt és módot, hogy szinte észrevétlenül ránk ugorjon. Mily sokszor egy egyszerű beszélgetés, egy szójáték, egy tréfa, egy találkozás valakivel, vagy séta, esetleg egy könyv olvasása elég, hogy lelki egyensúlyunkból kiköppenjünk. Egy esti séta elég volt ahhoz, hogy Dávid parázna, hazug, hamis és gyilkos legyen. Nem hiába figyelmeztet az Ur, hogy vigyázzunk és imádkozzunk, hogy kísértetbe ne essünk, mert az embernek a legártatlanabbnak látszó alkalom és helyzet is elég, hogy a maga keserű kárán tapasztalja, szerető Megváltónk komoly és szeretetteljes figyelmeztetésének jogosságát. Nem lehet számunkra egy helyzet sem veszélytelen és ezért kell állandóan Jézusban élnünk. Csak ha benne maradunk, lehetünk biztonságban és teremhetünk jó gyümölcsöt. (Ján. 15, 5) Amint kilépünk Jézusból, azonnal minden rosszra képesek vagyunk és egy váratlan támadás, akár egy udvaron, vagy egy palota tetején érjen, mint Pétert és Dávidot, szomorú vereséggel végződhet számunkra. Nem tapasztaltad még ezt? Talán saját károdon? Nem tapasztaltad, hogy egy egyszerű beszél-

getésnek induló társalgás mily heves vitával végződött már sokszor Isten gyermekei között is? Mert elfelejtették az apostol szavait: — Ha pedig valakinek tetszik versengeni, nekünk olyan szokásunk nincsen, sem az Isten gyülekezeteinek. (Kor. I. 11, 16.) És mert nem jegyzték meg jól, hogy: — A sok beszédben elmaradhatatlan a véték, aki pedig megtartoztatja ajkait, az értelmes. (Péld. 10, 19.)

Nem szenvedtél még lelki kárt és nem ért fájdalmas kudarc, mert talán egy pillantással, vagy egy rövid sétával, egy kívánsággal kiemelkedtél Jézusból, nem maradtál vele és nem fogadtad meg teljes mértékben amit jó Megváltód Ján. I. 2. 15-ön keresztül üzen: — Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Nagy szeretettel kérlek, becsüld meg nehézségeidet és harcaidat és ne akard ezokat elkerülni, mint Dávid a harcot, hanem vedd tudomásul, hogy az Ur azon keresztül akar téged komoly, harcos tanítványának nevelni. Azután légy éber és légy készen arra, hogy amikor a legnagyobb biztonságban érzed magadat, — mint Dávid a palota tetején — akkor rohanhat rád a gonosz. Adja az Ur, hogy egy megszentelt életű, szent harca kész és éber tanítványa légy mindenkor.

* * *

A leáldozó nap arany sugarai tündöklő fényben fűrésztöltték a várost, amikor Dávid estefelé letekintett a palota tetejéről. A délutáni alvás után a kipihent ember jóleső lustaságával hordozta körül tekintetét a városon. Szeme elkalandozott a messzeségbe, majd a közeli házak udvaraiba pillantott be. Egyszerre egy különös látványnak lett tanuja. Egy fűrdőző nőt látott. Egy szép és fiatal asszony fűrdött az egyik udvaron és Dávid szeme megakadt e képen. Nem kapta el tekintetét az asszonyról, hanem bele kapott a horogba, melyet a sátán készített. Olvasd csak, hogyan is védekezett Ákán, amikor a zsákmányból megtartott magának valamit? (Józs. 7, 21.) Láték, megkívántam, elvevém. Így volt Dávidnál is. Látott, megkívánt és elvett valamit, amit nem lett volna szabad látni, megkívánni és elvenni. És ez a bukás szomorú sorrendje. Nincsenek még szomorú tapasztalataid e téren? Talán a magad, vagy mások életéből? Meglátunk valamit, aztán gyönyörködünk benne, ahelyett, hogy tekintetünket fegyelmezve levennénk onnan. Meglátásunk tárgya lehet egy tárgy, valami ékszer, ruha, egy kép, egy olvasmány, vagy valami más. Azután lehet egy személy, mint volt a jelen esetben is. Dávid meglátta a fűrdőző nőt, Bethsábét és megkívánta. Mi is meglátunk és megkívánunk, azután már minden úgy következik, ahogy azt Jakab apostol írja: — A kívánság megfogánván bűnt szül: a bűn pedig teljességre jutván halált nemz.

(Jak. 1, 15) Így volt Ákánál, Dávidnál, Judásnál, így esett vissza a Démán és kedves lélek, milyen dicső, hogy az Ur figyelmeztet téged, hogy ne legyen így veled is. Oh kérd őt, hogy Ő fegyelmezze érzedet, szemeidet, hogy egy bűnös pillantáson keresztül a bűn gyökeret ne verhessen szivedben. Mennyi tragédiának volt már forrása egy pillantás, egy fegyelmeztelen szó, vagy tekintet. Bár engednéd magadat úgy vezettetni, hogy soha ne legyen okod egy tekintetedet sem megbánni.

(Folyt. köv.)

Miért nyomorog ?

Általános a panasz a szegénység fölött, de kevesen kutatnak annak igazi oka után. Annyi bizonyos, ha valaki azt tenné, akkor a siránkozó ajkak nagy része elnémulna. Tény az, hogy sokan önmaguk okai a nyomasztó szegénységüknek. Nem dolgoznak, vagy csak keveset és ezért nem keresik meg még az enivalójukat sem és az Irás szószerint rájuk illik: — Aki nem dolgozik az ne is egyék. — Mások szorgalmasak, de — pazarlók. A világ élvezete, szomjas torkuk, vagy ingyenc gyomruk annyiba kerül, hogy keresetük hamar elfogy és a dus, lakmározások után a szűk napok, hetek, esetleg hónapok jönnek. — Kis fiam miért kell neked koldulni? — kérdeztem a napokban egy kisfiút, aki sapkáját elem tartva alamizsnáért könyörgött. Az édes apám úgy szeret inni és édesanyám beteg. Szívem belesajdult e válaszba. Oh ti iszákosok, kik feleségetektől és gyermekeitektől elraboljátok a kenyeret, hogy borra, pálinkára költsetek, mily felelősek vagytok a házatokban tanyázó nyomorért. Másoknak megadta Isten a kenyeret, az állást, de nem becsülték meg. Könnyelműen fölmondták, vagy elhanyagolták és így elvesztették azt a helyet, honnan Isten őket táplálni akarta. Az ilyenek nem maguk okai nyomoruknak? Viszont, mások házasságra lépnek anélkül, hogy a legcsekélyebb kilátásuk volna arra, hogy egy családot eltudnak tartani. Ez a szegénység bizonytal, nem Isten akaratából következett be. És ezeknek az embereknek nem mondhatjuk azt, hogy: Hordozzátok terheteket türelemmel, míg az Ur meg nem szabadít. Nem. Hanem azt kell tanácsolnunk; Ismerjétek be, hogy balgaságot cselekedtetek, alázzátok meg magatokat, dolgozzatok és munkálkodjatok, úgy Isten megbocsát nektek és megsegít benneteket. Szilárd meggyőződés, hogy némi ember azért szegény, mert állandóan a szegénysége fölött sopánkodik. Vannak, kik nyomorékoknak tették magukat és Isten valóban azzá tette őket. Így tesz az Ur azokkal, akik állandóan szegénységük fölött siránkoznak és adományaiért soha nem adnak hálát.

Sok gyermek kényességből és rossz szokásból nyafog és sir. Maga sem tudja, hogy miért. Ilyenkor némely apa alaposan elpáholja nyafogó csemetéjét, ezzel a magyarázattal: Nesze, most legyen okod a bőgésre. Isten is így tesz, sok szegénység fölött siránkozával.

Ne csodálkozzunk azon sem, hogy némely átkozódónak nyomasztó szegénységgel kell küszködni. Istennek ígéje világosan megmondja: Az Urnak átka van a gonoszok házában. Hányan átkozódnak, szitkozódnak, kívánnak gyermekükre, jószágukra valami bajt és ha az ilyenek marhája e'hull, házába a vilám sujt, gyermeke nyomorék lesz, akkor tulajdonképpen csak kívánsága teljesül. Minden ilyen szegénység sajnálatos, enyhíthető, de végleg meg nem szüntethető, csak egy alapos megtérés és Isten előtt való mély megalázkodás által. Mert egy könnyelműnek, lustának, pazarlónak, iszákosnak csak az Ur adhat szabadulást abból a bűnéből, amely tulajdonképpen a nyomorúságának az oka és amelyetől ha megszabadul, megszűnik szegénysége.

A babiloni fogságból való visszatérés után a zsidónép hosszú ideig nyomasztó helyzetben volt. Vetettek és alig arattak, mert az ég nem adta harmatját és a tikkasztó szárazság perzselte a földet. Alig termelt valamicske. Mindenütt hiányzott az Ur áldása. Vajjon miért? A Biblia felel: „Sokat vártatok, de ime kevés lett, haza is hoztátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házámért, amely im romba áll, ti pedig szjettetek, kiki a maga házához. (Agg. 1, 9.) Atokkal vagytok elátkozva és mégis csaltok engem, a nép egészben! (Mal. 3, 9.) Így felel az Ur erre a kérdésre. Nos kedves olvasó, aki a hiány miatt oly sokat panaszkodsz, ha van szemed úgy látod, ha van füled, hallod, hogy mit akar az Ur itt neked mondani. A zsidók felfigyeltek az intésre, megkezdtek az Ur házában építését és e naptól fogva az Ur áldása nyilvánvalóvá lett rajtok. (Agg. 2, 21.) Kedves lélek, aki Isten dolgaira eddig vajmi keveset áldoztál, vagy talán semmit, emlékezzél meg mulasztásodról és gondolj arra, hogy e mulasztásod miatt szenvedsz hiányt és nélkülözöd Isten áldását. Adjatok és nektek is adatik, — mondja ki a szabályt az Ur Jézus. Isten munkájára való adakozással még senki sem lett szegényebb, de nem egy ember nyomorúságának az oka, az isteni munkával szemben tanúsított fukarsága.

De vannak sokan, kik a fenti tulajdonságu emberek egyik csoportjába sem tartoznak. Sokakhoz a szegénységet Isten küldi. Miért? Némely embernek szüksége van rá, mert elveszítene az Urat. Azután, mily nehezen jutnak be a gazdagok Isten országába, — mondja Jézus. Gondoljunk arra, hogy hány szegénységgel küszködő lélek életében, mily dicső bizonyosságát tudja adni az Ur megtartó kegyelmének.

Gondoljunk csak a sarep'ai özvegyre. Azután figyeljük csak meg, azt mondja Jób könyvében a sátán az Urnak, hogy a kenyerért szolgálják Őt. (Jób 1, 9—11.) Nemde nagy próbának kellett következni, hogy a gonosz megszegyenülve lássa Jób hűségét a nyomorúság között is. Az Ur, minden helyzetben megpróbált embereket akar és olyanokat tud munkájában felhasználni. És ilyen Istentől engedett boldog szegénység közepette, mindennél jobban gazdagít Megváltónk szava: — Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet, (de gazdag vagy.) (Jelenések 2, 9.)

Az élet célja.

Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az Ő véréit, nincs élet bennetek. (János 6, 53.)

Mi ez a szegény élet Jézus nélkül? Mi az, ha Ő nem a mienk, Őt nem szereti és benne nem hisz. Ha a szív, nem a benne való megbékélést keresi, egyáltalán, ha nincs Üdvözítőnk, mi is ez a szegény élet? Az ember születik, tanul, fárad, dolgozik, míg boldogul, sokat vesződik. Azután élvezeteket keres célokat tűz maga elé, melyek csodálatosnak és nagyoknak tűnnek fel és amikor eléri, akkor látja, hogy az óhajtott békét nem adja meg. Ezekhez járul az a sok kudarc, amely az életben éri, mikor annyi terve dől dugába és anynyi számítása nem sikerül. És az ember bánkodik és zugolódik e fölött. Jobb napok után vágyakozik, miközben mind öregebb és öregebb lesz. Az erő fogy és a lélek indul az örökkévalóságba. Az ember kíván, remél, elun dolgokat, majd újból kíván. Valami újat keres, töri magát érte, utánna nyul. Keresi a nyugalmat, de nem találja.

Lám ez a világ élete Üdvözítő nélkül. Nincs jelentősége, értéke, tartalma. Mi az még akkor is, ha néhány száz, vagy ezer pengőt megtakarítottál is? Ha a gyermekeidre hagysz is valamit? Ha előtte fekszik az a néhány száz pengő egy csomóban és az Üdvözítő azt fogja neked mondani: Ez volt hát a te életed célja? Ezért éltél, ezért dolgoztál éjjel és nappal? E miatt a nyomorult kis pénz miatt feledkeztél meg rólam, nem törődöttél velem és nem gondoltál arra, hogy én tégedet, nem aranyon ezüstön, hanem az én drága véremen vásároltalak meg? Ennek a kis pénzcsomónak, melyet lábaddal félre rughatsz, ennek szolgáltál ennyi éven át és lelkednek örök üdvösségéről megfeledkeztél? Elfelejtetted, hogy mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, ha lelkében kárt szenved?

Kedves lélek, mit felelhetsz erre, hogy fogsz megállani e kérdések előtt? (H. L.)

A szeretet hatalma.

Egy iszákos ember egyetlen leányával keményen és durván bánt. A leány viselte gondját apjának, mert anyja nem volt. Amint egy átdorbézolt éjszaka után mámorát és durvaságát kialudta az apa, arra ébredt, hogy leánya a reggelit készíti és közben vidáman Krisztust dicsőítő éneket énekel. A részeges odahívta magához és szeliden kérdezte. Mária, hogy van az, hogy te engem nem gyűlölsz? Mert te atyám vagy és én szeretlek téged. Te szeretsz engem: te szeretsz engem. Ismételtette a nyomorult ember. Azután felöltözött, majd újra kérdezte: Hogy van az, hogy te szeretsz engem, hiszen én egy nyomorult korhely vagyok, akít mindenki megvet és te miért nem? Édes apám — felelte a leány, miközben szemei könnybe lábadtak. — Anyám tanított arra, hogy téged szeresselek. Minden este odajött ágyamhoz és így szólt: Mária ne hagy el apádat. Eljön a napja, hogy elhagyja az ivást és te mily boldog leszel akkor. É szavakra a vén iszákos szíve összetört és kegyelemért kiáltott Istenhez. Így győz a szeretet. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három, ezek közül legnagyobb a szeretet. (I. Kor. 13, 13.)

Az önzés bére.

Néhány évtizeddel ezelőtt, egy németországi faluban, bement a sirásó felesége az előljáróságra, hogy az előző hónapokról a halálozási kimutatást kérje. Mialatt kiadták neki, arról kezdett panaszkodni, hogy az elmúlt év milyen rossz volt és azt hiszi, hogy az egész esztendő eltelik, míg meghal valaki. (Az egész kis községben 400 lélek lakott.) Tizennégy nap mulva ez az asszony sirva állított be ismét, hogy tizennyolc éves leányának halálát bejelentse. Neki temetés kellett, hát Isten rendelt neki.

Az összehasonlítás.

Egy nagy kert végében, a homok között állott egy alacsony csipkebokor. A porból kiemelkedett a kis bokor és a legnagyobbaknak, a leghatalmasabbnak tartva magát, büszkén nézett szerteszét. Egyszer csak fogja a kertész, kiemeli, a kert másik végére viszi és ott egy hatalmas tölgy mellé ülteti és ekkor látta meg a kis bokor saját törpeségét és szerényen összehuzta magát. Ilyen bokrok vagyunk, míg az Ur Jézussal össze nem hasonlítjuk magunkat. Az afrikai szerecsenek sem tudták, hogy ők tulajdonképpen milyen feketék, míg az első fehér ember meg nem jelent közöttük. Nem láthatjuk saját rulságunkat, míg az Ur Jézus mellé nem állunk. Te már oda állottál?

Ahogy egy közösség növekszik.

Hogy mi szükséges ahhoz, hogy egy közösség növekedjék, azt az alábbiakban foglalhatjuk össze.

I. Ha a tagok hűségesen a prédikátor oldalán állanak. És pedig:

1. Buzgón látogatják az imaórákat és istentiszteleteket.

2. Szívesen résztvesznek terhének hordozásában és annak nehézségeit is magukra veszik.

3. Teljes bizalommal viseltetnek vele szemben, jót gondolnak föléle és különösen gyermekeik előtt nem bírálják.

4. Komolyan imádkoznak érte és családjáért és így alátámasszák imakarjait, mint egykor Áron és Hur tették. (II. Móz. 17, 8—16.)

II. Ha a tagok helyükön állanak. Ez mikor történik?

1. Ha életük kapcsolatban van bizonyosságukkal. Az az ember, ki nem úgy él, mint beszél, vagy prédikál, az Isten előtt, — képmutató, farizeus.

2. Ha gyermekeiket Isten útjára és Igéjére tanítják és velük értük sokat imádkoznak.

3. Ha azon fáradoznak, — mint egykor Fülöp, — hogy másokat a Mester számára megnyerjenek.

III. Ha az ujonnan megtértek a közösségbe kapcsolódnak.

1. Egy gyülekezet lelki gyermekeit időről-időre, egy lelkimegujuláson keresztül fel kell venni, különben a közösség elhal és kihal.

2. Az ujonnan megtérteknek tisztában kell azzal lenni, hogy ott, hol az Ur Jézusban való üdvösségüket megtalálták, ott lelki otthont is találtak.

3. És ha azután minden nehézség között kitartanak.

Kedves lélek szemed előtt tartottad a közösséged fejlődésének eme feltételeit és e szerint cselekedtél, vagy csak — fecsegtél és bíráltál? Oh légy buzgó, megszentelt tagja annak a közösségnek, hová az Ur állított.

A lélek halhatatlansága bennünket annyira érdeklő kérdés, hogy elvetve minden közönyt, kötelességünk megtudni, hogy mi az tulajdonképpen. Minden tevékenységünk, egész gondolkodásunk oly annyira különböző irányt fog venni aszerint, amint az örök életet reméljük, vagy sem, hogy szinte lehetetlennek látszik az életben csak egyetlen lépést is tenni ennek tudása nélkül és könnyelműségnek látszik életünket más szempontból irányítani.

(Pascal.)

Rovatvezető: Hecker Henrik.

Egy kínai diák bizonyágtétele.

Tao-Ven-Tsuing, a nankingi egyetem egyik hallgatója a következő sorokban számol be keresztyénsége győzelméről:

„Négy éven keresztül szívem harcok színhelye volt. Jézus Krisztus és a Sátán harcoltak annak birtokáért. Jézus győzött, azóta az Ő követője vagyok.

Nem azért jöttem hozzá, mert ezzel nagy anyagi előnyt akartam volna magamnak biztosítani. Ha van valami amit megvetek, akkor ez az a lelki élet, amelyik mindig kérdezi: „Mi hasznom lesz belőle?” Jenks, a coonelli egyetem tanárának a „Krisztus szociális elvei” c. könyvének az útján tanultam meg hinni. Nem akarok itt arra kitérni, hogy Krisztus tanai közül melyek a legfontosabbak, de meg kell jegyezni, hogy az ami arra készítetett, hogy az Ő követője legyek, az Ő igéje volt, amit mindnyájunknak szeretnünk kellene mint önmagunkat.

A fenti című könyv tanulmányozása közben figyeltem a nagy vezető férfiak Krisztushoz való viszonyára és úgy találtam, hogy nagyrésztük szinte hívő és Krisztus követője volt.

Vajjon melyik birodalom a föld legnagyobb köztársasága? Ti természetesen azt mondjátok, hogy az amerikai Egyesült Államok. Hogyan keletkeztek ezek? Képzletben látom ezeknek az államoknak az alapítóját, Washington. Látom Lincolnt, a megmentőjüket. Micsoda emberek voltak ők? Mindketten föláldozták önmagukat és mindenüket amijük volt, hazájuknak az Ur Jézus Krisztus nevében. Szerették hazájukat és felebarátaikat mint Jézus Krisztus tette, mert az Ő követői voltak.

Hogy jött létre a kínai köztársaság? Ti azt felelitek, a reformáció és forradalom révén. Itt nem tekintetek eléggé vissza. Ez főképpen Dr. Sun-Sen érdeme. De honnan került ő elő? Honnan vette a szabadság és egyenlőség elvét? Ezt egy misszionáriustól nyerte, aki Kínába jött tanítani, hogy az Ur Jézus eljött a világot megmenteni.

Nézzétek csak meg Kína mai nevelési módszerét. Hol rejlenek ennek a gyökerei? A cantoni keresztyén kollégiumban, a St. Jons-i és nankingi egyetemeken, a pekingi Tsing-Hurá kollégiumban és Kína egyéb hasonló intézményeiben, melyek a Jézus Krisztus Lelkének és

egyházának közvetlen folyományai. Hova jutna Kína, ha ma eltörölnéd a nevelést, melynek eredete Jézus Krisztusban van? Visszasüllyedne a tudatlanság mélységeibe.

Itt vannak a mi tanítóink, akik elhagyták otthonukat, hazájukat s hozzánkjöttek, hogy tanítsanak minket. Tanítanak minket bölcsészetre, történelem, matematika és sok más tudományra. Tanítanak minket a legmagasabb vallásra is, a Jézus Krisztus vallásra, de azt visszautasítjuk. Ha a bölcsészetet és történelmet visszautasítanánk, szomorú dolog volna. Azonban ezek és más tudományok is folyton változnak. De ők tanítanak minket a vallás alapelveire, melyek változhatatlanok. Mennyivel sajnálatraméltóbbak vagyunk, ha ezeket utasítjuk vissza?!

Azért, diáktársaim a legszívélyesebben ajánlom nektek Jézus Krisztust! (Chr Ap.)

Methodizmus.

Itthon.

A téli evangélizálás ideje már eddig is több gyülekezetben érezte áldásos hatását. Így, dr. Szalós Artur pécsi prédikátor Dombóváron, Schmidt János dombóvári prédikátor Pécsen, Márkus József nyiregyházi prédikátor Györkönyben tartottak evangélizációt. Az Ur áldása tegye gyümölcsözővé testvéreink munkáját.

Évi konferenciánkat, — mint már jeleztük, — ha az Ur engedi, március 9-én tartjuk Budapesten. A konferencia, nemcsak vendéglátó gyülekezet, hanem az egész munkánkra nézve fontos esemény, épen ezért már most hordozzuk konferenciánkat imáinkba.

Máshol.

Amerika.

Szeretet püspökünk, dr. J. L. Nuelsen a karácsonyi ünnepeket és az ujesztendőt Cincinnatiában (Ohio) töltötte és onnan küldött szeretetteljes üdvözléseket úgy a Schw. Evangelist utján, valamint külön-külön is az egyes gyülekezeti vezetőknek.

Bulgária.

Várnában, a világháborúban a Feketetengerbe süllyedt U. 45. német tengeralattjáró hősihalált halt tengerészeinek emlékünnepeken az istentiszteleti részt és az emlékmű felavatásánál az emlékbeszédet Siwriew György ottani prédikátor tartotta. Az ünnepélyen úgy a bulgár, mint a német részről igen előkelő közönség volt jelen. Raeder tengerész, a német tengeri haderők

parancsnoka külön levélben köszönte meg Siwriew prédikátor szolgálatát, amelyért egyébként Hitler birodalmi vezér és kancellár a vörös sasrend harmadik osztályu szolgálati keresztjével ünnepélyesen kitüntette. (Ev.)

Isten gyermekei, nem emberi elismerésért, hanem az Urért és az Ő ügyéért tesznek mindent és ezért tett bizonyosságot Siwriew tv. is ama ünnepélyen a hűségről és a szeretetről. Mégis örömmel emlékezünk meg a bulgár testvérünk szerepléséről és kitüntetéséről, mert úgy érezzük, hogy ez nemcsak az ő, hanem egyházunk munkájának a megbecsülését is jelenti, amelynek nem volt és nincs más célja, mint lelkek mentése a bűnből, Isten dicsőítése egy megszentelt életen keresztül és a haza hűséges szolgálata az isteni parancs és tanítás szerint.

Németország.

Funk Márton, volt superintendensünk ki jelenleg a hatalmas zwickaui gyülekezet vezető lelkésze és a sátozmisszió igazgatója, a karácsonyi ünnepekben magyar vendégei voltak, többek között egy protestáns lelkész is, — kik egy kis magyar levegőt vittek testvérünk otthonába. — hol mindenkor nagy érdeklődéssel kísérik a magyar munkát.

A kiadóhivatal az olvasóhoz.

A „Békeharang” ezzel a számmal, a harmincadik évfolyamba lépett. Az idők mérhetetlen forgatagában harmincesztendő — semmi, de az emberi életben hosszú idő. Harminc év alatt a gyermek férfi lesz, a férfi megöregszik. Világnézet, elgondolás, divat, mennyit, de mennyit változnak. E harminc esztendő alatt a „Békeharang” is többször változott, de csak a szerkesztőségben, szerkesztőkben, nyomdákban és a — fejlécben. Az irány mindig az maradt, amit a fejlécben olvashatunk hitébresztő, hitmélyítő és erkölcsnemesítő. Az Ur Jézusban való hitet akartuk és akarjuk ébreszteni és elmélyíteni és e harmincadik határkőnél, — az Ur iránti hálával, mondhatjuk, hogy munkánk nem volt hiába való. Sok, sok hívő és vágyakozó lélek kedves lelkitápláléka a „Békeharang” és ez iparkodik lenni továbbra is. Ez alkalommal szeretettel és hálással köszönjük előfizetőinknek eddigi pártfogását és tekintettel arra, hogy lapunkból sok példány kerül misszió célból olyanok kezébe, akiktől nem várunk és nem várhatunk anyagi támogatást, szeretettel kérjük, hogy a pontos előfizetéssel új barátok szerzésével, esetleg mások számára való előfizetéssel, vagy más módon a lap további fejlődését biztosítani segítsenek. Testvéri szeretettel:

a KIADÓHIVATAL.

Elfogadhatatlan az isteni szeretet, mellyel ki bir, eléggé gazdag; aki pedig gyűlölködik, szomorubb és szegény. (Vaz.)

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Anglia. Néhány hónappal ezelőtt Angliában, egy új, modern bibliafordítás jelent meg, mely eddig több, mint százezer példányban kelt el. Ennek az új kiadásnak a kötése is eltér az eddig megjelent bibliák szokásos külsejétől és külsőleg hasonlít a hétköznapi irodalom termékeihez.

Anglia. Az angol alsóház 165 szavazattal 134-el szemben elfogadta azt a törvényt, melyben külföldieknek tilos olyan istenellenes vagy istentagadó agitációban résztvenni, melyek az angol vallásos étellel ellenkeznek.

Afrika. Abeszínia 10 millió lakosa közül 5 millió a Kopt egyházhoz tartozik, 16.000 róm. kath., 12.000 protestáns, 150.000 zsidó, 3 millió mohamedán, a többi pogány. Abeszíniában a biblia 20 nyelven és tájszóláson van forgalomban. (der Ev.)

Amerika. Az Egyesült Államokban egy egyházi évet terveztek. Egyes vasárnapokat meghatározott kérdéseknek szentelnek. Így gondolnak egy biblia vasárnapra. (2 advent) Missziós vasárnap. (A háromkirály napja után) A testvériség vasárnapját. (február végén) Májusban egy vasárnapot az „otthon” számára. A Keresztény egység vasárnapját. (Pünkösöd) stb. (der Ev.)

Brittindia. 240 millió hindu mellett 80 millió mohamedán, 12 millió budhista, 5 fél millió keresztény. Ebből 3 millió evangélikus.

Németország. Németországi lapunk a „Der Evangelist” is megemlékezik az új magyar átdolgozott biblia fordítás kiadásáról. Örömmel és felelősségérzettel kell eltölteni bennünket annak a tudatnak, hogy külföldi testvéreink érdeklődnek evangéliumi munkánk iránt és figyelik azt. (der Ev.)

Németország. A németeknek kerek nyolcvanezer egyházi énekük van. Egyetlen más nemzetnek sincs olyan hatalmas vallásos énekgyűjteménye, mint a németnek. (Ev.)

Norvégia. A norvég misszió nemrég jelentést tett közzé, amelyben az elmúlt évi munkálkodásába enged betekintést. Két és félmillió norv. koronát áldoztak misszió célra. A misszió 531 misszionáriust tart fenn. (1935-ben 462.) Ezek mellett a különböző missziói területeken 3200 benszülött munkálkodik, még pedig nagyon felelősségteljes helyen. A gyülekezetek száma 1800 és 10.500 lelket kereszteltek meg a múlt évben. 46 kórházat, 64 poliklinikát, 480 elemiiskolát (kb. 17.000 gyermekkel) tart fenn.

Kedves lélek, mennyire viseled sziveden, hogy a magyar misszió is hasonló eredménnyel munkálkodhassék?

Oroszország. Vallásos hangulat a moszkvai ifjuság körében. A „Bezboznik“ (Istentelen) c. lap arról kesereg, hogy a moszkvai ifjuság enged a vallás befolyásának. A szülők ápolják a hitet a gyermekekben és ezáltal megsemmisítik az istentelenek propagandájának a hatását, amelyet az iskolákban fejtenek ki. A lap szerint, különösen veszedelmes az olyan tanítókat tartani, akik még szoros barátságot tartanak fenn a lelkészekkel. Az istentelenek egyesülete követeli a kormánytól, hogy vessen véget ezeknek a vallásos befolyásoknak.

Még ebben az évben a fiatalság részére (6—10 évig) egy „képeskönyvet“ adnak ki, amelyben torzképen ábrázolják Istent, Jézust, Budhát, Mohamedet: terv szerint ötszáz ezer példányban adják ki a könyvet és jutalomképpen azoknak a gyermekeknek adják, akik az istentelenek mozgalmában tevékeny részt vesznek.

A szovjet hatóságok a külföldieknek is megtiltották az istentisztelet látogatását. Kivételt képeznek a követségek tagjai, kik külön engedéllyel mehetnek a még engedélyezett néhány istentiszteletre. Mennyi hiábavaló erőlködés.

Oroszország. A szovjet belügyi népbiztosa, Jeschow olyan rendeletet adott ki, amely szerint az ujszülötteknek keresztény neveléssel, kivéve azokat melyeket neves (1?) kommunisták viseltek. Pl. Wladimir (Leninről) Josef (Stalin) Nikolaus (Jeschow, ő adta ki e rendeletet, nem is szerénytelen) Anasztázia (Lenin özvegye). (der Ev.)

Oroszország. Az orosz falvakban új intézkedést hoztak be a hívők istentiszteletéről való visszatartására. Lärmaháború a hívők ellen. Ez abban áll hogy istentiszteleti idő alatt az istentelenek helyi csoportja megjelen a templom előtt és térzenét ad.

Kéziratokat nem őrzünk meg és csak abban az esetben küldünk vissza, ha a beküldő válaszbélyeggel el látott borítékot mellékel.

**Hány új barátot szereztél már
a „Békeharang“ számára?**

Irodalom. Felhívás.

Evangéliumi lapokat és könyveket az argentinai protestáns magyaroknak!

Az argentinai evangéliumi munka egy új magyar munkással gyarapodott Hány Dániel személyében, ki egy missziói iskola elvégzése után az evangélium terjesztésére szentelte életét. Hány november hóban egy 5000 kilométeres utra indul, melyen fel akarja keresni az aránylag legnépesebb magyar településeket. Mivel azonban minden helyen csak aránylag rövid időt tölthet, végtelenül fontos, hogy ellássuk őt olyan evangéliumi irodalommal, amely azután gondozottjainak egész éven át lelki táplálékot nyújt. Felkérjük az evangéliumi írókat és könyvkiadókat, hogy lelki építésre alkalmas műveiknek egy-egy példányát küldjék meg Hány Dániel nevére, kinek címe argentinai követségünk címe: Legacio de Hungria, Calle Callao 1150, Buenos-Aires, Argentina. Hozzunk áldozatot elkallódó véreinkért. Ha a lelket tartjuk bennük, akkor mindennél fontosabb munkát végzünk értük és nemzetünkért.

Hol és mikor tartunk Istentiszteletet?

- BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.**
Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor,
csütörtökön este 7 órakor.
- BORJÁD:** Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.
Csütörtök este 8 órakor.
- DOMBOVÁR:** Bezerédy-u. 27.
Vasárnap d. e. 10, este 7. Péntek este 7 órakor.
- KAPOSVÁR,** Németh István-utca 2.
Vasárnap d. e. 10 és este 6 órakor, csütörtökön este 6 órakor.
- KISPEST,** Nagy Sándor-u. 22.
Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.
- MISKOLC,** Ghillány-utca 4.
Vasárnap d. u. 4. és szerdán este 7 órakor.
- NYIREGYHÁZA:** Dessewffy-tér 10.
Vasárnap d. e. és este,
- PÉCS,** Ujvilág-u. 12.
Csütörtök este 7 órakor. Vasárnap d. e. 10 és d. u. 4 órakor.
- SZEGED,** Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Szerkesztő: Ljebstöckl Jenő.
Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.